

sø- og Baltikumstrategi og også i forbindelse med planerne om NATO's udvidelse, er altså, at vi ender med et Europa, hvor den vestlige del når frem til Kaliningrad.

I hvilket omfang de baltiske lande i realiteten kommer med i processen, når det gælder udvidelsen af EU, kommer vi tilbage til i den næste debat; det vil jeg ikke gå længere ind i her.

Efter vores opfattelse er risikoen for en ny deling åbenbar og indlysende for alle, der analyserer disse problemer grundigt. Og der er vi altså nu faldet i den grøft i Danmark, at vi i virkeligheden sætter hensynet til vores egne kortsigtede erhvervsinteresser over hensynet til at skabe et helt og helet Europa.

Med hensyn til flertallets dagsordensforslag vil jeg specielt sige noget om støtten til EU-medlemskabet. Her vil jeg sige, at vi finder heller ikke, at det er nogen god idé at bruge Øststøtten til at harmonisere landene i forhold til optagelsen i EU. Det er efter vores opfattelse ikke den rigtige vej at gå; det vil jeg ikke komme længere ind på i den her debat, men blot nævne det, fordi det er én af årsagerne til, at vi ikke kan støtte den dagsorden, som flertallet har foreslået. Det vil jeg begrunde nærmere under den næste debat, der jo netop handler om udvidelsen.

Derfor skal jeg blot slutte med at sige, at vi altså har fundet det nødvendigt at fremsætte vores eget dagsordensforslag. Jeg forstod hr. Steen Gade sådan, at han egentlig godt kunne følge tankegangen i vores forslag, men at han ikke mente, at det var præcist nok.

Og dér må jeg sige til hr. Steen Gade, at det ligger netop i vores dagsordensforslag, at man selvfølgelig ikke kan ændre hele Øststøtteprocessen fra den ene dag til den anden. Derfor ligger der også det i den, at regeringen skulle komme med en ny redegørelse, hvoraf den ændrede landeprioritering så skulle fremgå, og dér skulle det arbejde, som hr. Steen Gade efterlyste i dagsordensforslaget, så gå mere ned i detaljerne.

Jeg synes, det ville have været forkert at begynde at skrive det meget detaljeret, for det skulle f.eks. også indeholde en analyse af det hviderussiske spørgsmål, som fru Annette Just med rette rejste. Spørgsmålet om forholdene i Hviderusland er af en sådan art, at man må spørge, om man kan yde støtte til den regering, som de i øjeblikket har i landet. Det spørgsmål kan udenrigsministeren muligvis uddybe, men jeg tror, at ministeren vil være enig i, at situationen i Hviderusland ikke er god.

Formanden:

Så er der tre korte bemærkninger indtegnet. Hr. Helge Adam Møller, fru Annette Just og hr. Steen Gade.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg skal bare lige være helt sikker på, at jeg har opfattet hr. Keld Albrechtsens bemærkninger rigtigt. Hr. Keld Albrechtsen sagde, at det, som Danmark bl.a. havde gjort over for de baltiske lande, var ægte militarisme.

Men er situationen ikke sådan, at vi her taler om lande, som i 50 år har været besat, som i 50 år havde mistet deres frihed, deres demokrati, deres ytringsfrihed osv. Den fik de så endelig tilbage for fire, fem, seks år siden, og når disse lande, som i dag er demokratier, som har frie demokratiske parlamenter, fortsat ønsker at bevare deres frihed og ønsker at tilslutte sig demokratiske organisationer som EU eller NATO, er det at hjælpe disse lande – som bl.a. Danmark gør – så ikke først og fremmest at hjælpe dem til det, de selv ønsker, nemlig at bevare deres frihed og fred? Eller mener hr. Keld Albrechtsen virkelig det, som hr. Keld Albrechtsen sagde, at det var rendyrket militarisme? Mener hr. Keld Albrechtsen virkelig det?

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

I fortsættelse af det spørgsmål, som lige er blevet stillet, vil jeg da bare lige spørge hr. Keld Albrechtsen, om han dog ikke kan se det fornuftige i, at de nye demokratier har en mulighed for selv at forsvare deres egne grænser. Det er bare i fortsættelse af det forrige, men det er vel også rendyrket militarisme i forhold til Enhedslistens opfattelse af dagsordenen.

Men det, jeg bad om ordet for, var egentlig for at spørge hr. Keld Albrechtsen, når nu hr. Keld Albrechtsen siger, at skulle vi gøre noget, så skulle det være over for Ukraine – Ukraine har store problemer, det vil jeg være den første til at vedgå – men helt ærligt: Mener hr. Keld Albrechtsen, at Danmark, et lille land med fem millioner mennesker, er i stand til at hjælpe så stort et land – og vil det blive opdaget i Ukraine, hvilket jo er nok så væsentligt – i stedet for at gøre som nu, hvor vi hjælper de mindre lande i vores eget område, sådan at de opdager, hvor Danmark ligger på verdenskortet. Jeg er ikke helt sikker på, at Ukraine ville opdage det i helt samme udstrækning.